

XVI TAVALINE PÜHAPÄEV C AASTAL

(Esimene lugemine 1Mo 18, 1-10a)

Lugemine esimesest Moosese raamatust:

Sel ajal ilmutas Issand ennast Aabrahamile Mamre tammikus, kui ta istus telgi ukse ees kõige palavamal päevaajal. Ta tõstis oma silmad üles ja vaatas, ja ennäe, kolm meest seisis ta ees. Ja nähes neid, tõttas ta telgi ukse juurest neile vastu ja kummardas maani ning ütles: “Issand, kui ma sinu silmis armu leian, siis ära mine oma sulasest mööda! Toodagu nüüd pisut vett, peske jalgu ja nõjatuge puu alla! Ma toon palukese leiba, kinnitage südant, enne kui edasi lähete, kui juba kord olete oma sulase kaudu käimas!” Ja nemad vastasid: “Tee nõnda, nagu sa oled rääkinud!”

Ja Aabraham tõttas telki Saara juurde ning ütles: “Võta ruttu kolm mõõtu nisujahu, sõtku ja tee kooke!” Ja Aabraham jooksis karja juurde, võttis ühe noore ja ilusa vasika, andis poisi kätte ja see tõttas seda valmistama. Ja ta tõi võid, piima ja vasika, mis oli valmistatud, ja pani nende ette; ta ise seisis nende juures puu all, kui nad sõid. Siis nad küsisid temalt: “Kus su naine Saara on?” Ja ta vastas: “Seal telgis.”

Siis üks neist ütles: “Ma tulen sinu juurde kindlasti tagasi aasta pärast samal ajal, ja vaata, su naisel Saaral saab olema poeg!”

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps15 ,2-3 4.5. R:15)

R: Issand, kes tohib olla külaline su telgis.

See, kes elab laitmatult ja on õiglane,
räägib tõtt oma südamest;
kes ei pekka keelt ega tee teisele kurja
ega laima oma ligimest.

R:

Kelle silmis on nurjatud põlgust väärt,
kuid au sees need, kes kardavad Issandat;
kes annab vande enda kahjuks,
aga oma vannet ei murra.

R:

Kes ei anna oma raha laenuks
selleks, et kasu saada,
ega võta süütu vastu altkäemaksu.
Kes nii teeb, ei kõigu iialgi!

R:

(Teine lugemine Kl1 ,24-28)

Lugemine püha apostel Pauluse kirjast koloslastele:

Vennad, ma olen rõõmus oma kannatuste üle, mida ma teie hüvanguks olen talunud. Kristuse ihu – see on kiriku – pärast täidan ma oma maises elus tema kannatuste mõõdu, sest ma teenin kirikut selle ameti kaudu, mille Jumal on minu kätte usaldanud. Selles ametis viin ma Jumala Sõna teie juures täide, kui ma kuulutan teile sellest saladusest, mis oli varjul muistsete aegade põlvkondade eest, nüüd on aga pühadele ilmutatud. Sest Jumal tahtis neile näidata, kui rikkalikuks ja ülevaks on see saladus rahvaste seas saanud – Kristus on teie seas, temas on lootus ja kirkus ning teda me kuulutamegi, et manitseda iga inimest ja õpetada talle kõike tarkust, et kõiki koos Kristusega täiuslikkusele juhtida.

See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Jh 1,14.12)

Halleluuja. Sõna on lihaks saanud ja elanud meie keskel.

Kõigile, kes teda vastu võtsid, andis ta väe saada Jumala lasteks. Halleluuja.

(Evangeelium Lk10 ,38-42)

Lugemine püha Luuka evangeeliumist:

Sel ajal tuli Jeesus ühte külasse. Ja üks naine, nimega Marta, võttis ta oma majas vastu. Martal oli õde, nimega Maarja, ja temagi istus Issanda jalgade ees ning kuulas tema kõnet. Aga Martal oli tegemist mitmesuguste talitamisega. Siis tuli ta Jeesuse juurde ja ütles: “Kas sa ei hooli sellest, et minu õde laseb mul üksinda tööd teha, ütle talle ometi, et ta mind aitaks.”

Issand vastas talle: “Marta, Marta, sa muretsed ja teed endale tüli paljude asjadega, kuid vaja on vähe, õieti vaid üht. Ja Maarja on parema osa valinud, ning seda ei võeta temalt ära.”

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, pole vist sagedasemat etteheidet, mida naised oma meestele teevad, kui see, et mehed ei kuula. Tegelikult võiks öelda, et siin on Jumal ja kurat inimese loomisel küll tõhusat koostööd teinud. Nimelt on naiste ajus asuv kõnekeskus mitte ainult suurem kui meestel, vaid kaasab oma töös ka mõlemaid ajupooli, ja seetõttu räägivad naised statistika järgi rohkem... noh, ausalt öeldes mitte ainult statistika, vaid ka päriselu kogemuse kohaselt. Eriti hull on olukord siis, kui meest vaevavad mingid mured: tema parem ajupool on nendega pidevas tegevuses ja vasak ajupool on pärsitud. Kuid kahjuks asub just seal tema

suhtlemiskeskus, nii et selles olekus meest end kuulama panna õnnestub naistel sageli ainult suure tüliga... või pigem üldsegi mitte. Tuleb lihtsalt teine aeg leida.

Kuid ega teistpidigi pole olukord kuigivõrd roosilisem. Mehed kipuvad naistele ette heitma liigset näägutamist – kord juba räägitud asjade muudkui üle kordamist. Naiste kaitseks tuleb siin öelda, et nn “näägutamisel” on tavaliselt üks ja sama põhjus: mees lükkab edasi mingi ühise probleemi lahendamist, olgu see siis täiesti praktiline, nagu näiteks mõni pisiremont, või rohkem elulist laadi, nagu inimsuhted. Nii kaua kui lahendamata olukord püsib, ei ole naisel mingit muud vahendit kui oma tugevus: rääkimine, uuesti ja uuesti. Kui mees probleemi lahendab, lõpetab naine tavaliselt kohe ka näägutamise.

Ehk aitab mehe ja naise ajutöö erinevuste teadvustamine igapähe end kõrvalt vaadata, oma loomupoolseid vajakajäämisi ja ülepingutusi kompenseerida ning olla oma partnerite ja töökaaslastega natuke kannatlikum. Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, tänases evangeeliumis kuulnud Jeesuse külaskäik õdede Marta ja Maarja koju on üks kõige tuntumaid piiblitlugusid. Kuigi lugu on hästi lühike, tekitab see mitmeid küsimusi ja sisaldab detaile, mis tähelepanelikule lugejale kohe silma torkavad.

Kui enamasti pidavat olema mehed need, kes ei kuula, siis Marta näol kohtume naisega, kes ei ole valmis kuulama – kuulama Jeesust, kes pealegi ei ole ainult mees, vaid ka õpetaja, Jumala prohvet ja Messias, nii nagu kõik koosviibijad uskusid. Pigem oleks tema õde Maarja see, kellel oleks olnud õigus öelda Jeesusele: kas sulle ei lähe korda, et minu õde Marta muudkui askeldab ega kuula sind põrmugi? Kahju muidugi, et nii ei juhtunud, sest oleks ülimalt huvitav teada, mida oleks Jeesus sellele vastanud.

Kuid probleemseid seiku on antud loos teisigi. Külaliste juurde kuulub paratamatult nende eest hoolitsemine – nii oleks võinud Maarja tõesti märgata ise Martale appi minna, ja Marta oleks võinud pöörduda oma märkusega otse Maarja poole. Nüüd aga kukkus välja nii, et Marta etteheide osutus olevat suunatud hoopis Jeesuse käitumisele, nagu oleks Marta õpetaja ning Jeesus läbikukkuja. Märkimisväärne on ka see, et õppetunni sai lõpuks ainult Marta, Maarja aga sai üksnes kiita, kuigi ta ei öelnud sõnagi. Nii ei saagi lugeja teada, millest Maarja Jeesust kuulates aru sai, või kas üldse aru sai... Võibolla oli ta hoopis varasematest kodutöödest nii väsinud, et oli vaikselt tukkuma jäänud. Kuid ka sel juhul oleks Jeesuse kiitus omal kohal ja õpetaks meilegi, et kui oled ikka väga väsinud, siis on parem puhata kui uimase peaga midagi untsu ajada.

Lõpuks tuleb meil aga tänada õnnelikku juhust, mis põhineb sellel, et tol päeval läks midagi valesti. Kui Marta ja Maarja oleksid mõlemad teinud kõik õigesti, ei oleks meil neist praegu midagi õppida.

Armsad õed ja vennad, võibolla ei õpi me elu lõpuni õigesti käituma, sest ikka märkame tagantjärele, mida oleksime saanud paremini teha. Kuid me elame ekslike inimestena, ning see on meie iseseisvuse ja vaba

tahte paratamatu kõrvalmõju, mille peame siin maailmas elades ära kannatama. Siiski on vigadest õppimine mõistlik ja kasulik, sest seeläbi saame vältida mõttetuid kannatusi ja tülisid, ning teha oma elus rohkem head. Aamen.